

Centralstyrelsens års-sammanträde

har hållits i Stockholm och pågått i fem dagar under tiden 3—7 januari.

Närvarande voro tio av centralstyrelsens ledamöter, nämligen Alfr. Dalin, N. O. Bruce, Sven Nylund, Anna L. Lesfel, Per Borgh, Gustava Landberg, Gottfrid Björkman, Alfr. Fridén, Carl Lidman och Nils Helger. Statsrådet Värner Rydén var närvarande under en del av mötet. Fröken Ida Johansson var av sjukdom hindrad att bevista sammanträdet.

Föredragningslistan upptog över 90 ärenden. En sammanträngd redogörelse för frågornas innebörd och de viktigaste besluten kommer som vanligt att lämnas i denna tidning. Då flertalet av de av centralstyrelsen gjorda uttalandena justerades först under sista mötesdagen, har tiden medgivit blott nedanstående meddelanden för dagens nummer.

Val av tjänstförrättande för 1918.

Till ordförande i centralstyrelsen utsågs *Alfr. Dalin*, till v. ordförande *N. O. Bruce* och till sekreterare *Sven Nylund*, samtliga omvalda.

Sedan centralstyrelsens mångårige kassaförvaltare, hr J. J. Dalström, avgått ur centralstyrelsen, gällde det nu att besätta den viktiga posten som kassaförvaltare med ny innehavare. Härvid yppade sig betydande svårigheter. Det ligger i sakens natur, att den person, som skall handhava kassan och fullgöra alla de uppdrag, som enligt centralstyrelsens arbetsordning därmed följa, måste vara boende i Stockholm.

Det låg givetvis närmast till hands att till kassaförvaltare utse den person, som på grund av kretsarnas val kommit att efterträda hr Dalström i centralstyrelsen, nämligen fröken Ida Johansson. Vid förfrågan härom gav emellertid fröken Johansson det svaret, att hon, åtminstone under det närmaste året, icke vore i stånd att mottaga uppdraget på grund av sjuklighet. Det visade sig ock, att ingen annan än verkställande utskottets ledamöter för närvarande kunde åtaga sig den arbetstyngande befattningen. Centralstyrelsen företog kassaförvaltareval i enlighet med stadgarna, varvid hr Carl Lidman erhöi de flesta rösterna. Resultatet blev emellertid en omedelbar avsägelse.

Sedan alla utvägar att, i överensstämmelse med stadgarnas bestämmelse, kunna till kassaförvaltare erhålla en person inom centralstyrelsen, undersökts

och befunnits oframkomliga, nödgades centralstyrelsen enhälligt konstatera, att läget vore sådant, att kassaförvaltare måste utses utom centralstyrelsen.

Samtidigt beslutades, att frågan snarast skulle framläggas för föreningen i syfte att få till stånd en stadgeändring av den innebörd, att till kassaförvaltare skall i likhet med vad som redan är bestämt i fråga om sekreterarebefattningen — när omständigheterna därtill tvinga — kunna utses en person utanför centralstyrelsen.

Till kassaförvaltare utsågs därefter ordföranden i Stockholmskretsen folkskolläraren *P. E. Stålfelt*.

Ansvarsfrihet

för 1916 års räkenskaper och förvaltning hade tillstyrkts av föreningens revisorer och beviljats av samtliga de 290 röstberättigade kretsar, som behandlat detta ärende.

Arvoden.

Centralstyrelsen hade för år 1917 föreslagit i arvode åt sekreteraren 1,500 kr. och åt kassaförvaltaren 500 kr. Frågan hade behandlats av 291 kretsar, som beslutat på följande sätt.

Åt sekreteraren hade 278 kretsar beviljat 1,500 kr., 8 kretsar 2,000 kr., 3 kretsar 1,000 kr., 1 krets 1,800 kr. och 1 krets 1,750 kr.

Åt kassaförvaltaren hade 288 kretsar beviljat 500 kr., 1 krets 1,500 kr., 1 krets 750 kr. och 1 krets 600 kr.

Arvodena ha sålunda blivit bestämda i enlighet med centralstyrelsens förslag.

Lärobok i räkning för barndomsskolans 1:a t. o. m. 6:e årsklass av *Erik Ehlin*. Edition I. Häft. 1 och 2 à 20 öre, 3—6 à 25 öre. Akt. Bol. Ehlin's förlag.

Av Ehlin's räkneböcker har under 1917 utkommit sista häftet av en ny, omarbetad upplaga, edition I. Planläggningen i Ehlin's exempelsamlingar skiljer sig så väsentligt från vad dylika skolböcker ha att uppvisa, att ett omnämnande av den nya upplagan torde vara motiverat, så mycket mer som böckerna ifråga varit och fortfarande nog äro föremål för en rätt så livlig diskussion inom vår skolvärld.

I den nu fullbordade editionen fäster man uppmärksamheten först därvid, att i de för folkskolan utarbetade häftena exemplen konsekvent sammanförts till grupper, vardera avsedd ungefär för en lektion. De första uppgifterna i en grupp äro lämpade för muntlig räkning. Härigenom vinnes, att huvudräkning systematiskt blir övad en stund varje räknetimme. Ofta äro nämnda uppgifter

en direkt förberedelse till lösningen av de följande för skriftlig räkning avsedda problemen. Dessa senare äro inom varje grupp ordnade efter svårighetsgrad. Övergången till en ny grupp kan ske av alla eleverna samtidigt, då den nya gruppen icke hos den enskilde lärjungen förutsätter, att han förmått lösa även de relativt svårare exemplen i den närmast föregående. Övningens karaktär blir för hela klassen densamma, men uppgifterna bli färre eller flera, lättare eller svårare, allt efter lärjungarnas olika förmåga.

I den nya upplagan ha en del alltför svåra problem avförts. Detta gäller i synnerhet sådana, där eleven skulle hämta förutsättningarna för ett exempls lösning från flera förut behandlade räkneuppgifter. Erfarenheten utvisar, att dylika serieexempel vålla lärjungarna ofta oöverkomliga svårigheter, och det var därför välbetänkt att inknipa på dem.

Böckerna ha uppdelats i paragrafer, vardera i regel försedd med en kort rubrik, vilken anger det nya, som skall i avdelningen inläras. Härigenom hava böckerna vunnit i översiktlighet. Numren ha satts i fortlöpande följd hela häftet igenom.

I slutet av de tre sista häftena ha införts ett stort antal sortförvandlingsuppgifter och sifferexempel, närmast avsedda att användas, då läraren finner klassen svag i den rent mekaniska räknefärdigheten. Några paragrafer i varje häfte ligga utanför den egentliga kursen och hava införts som fyllnadsövning.

Gemensamma för båda upplagorna äro en strävan att giva verkligt praktiska uppgifter och motverka slentrianmässigt arbete från elevernas sida, försöket att genom exemplens gruppering sammanhålla klassen i ett räknelag samt användandet av utsatta tvärsummor för att därigenom låta barnen omedelbart efter uppgiftens lösande få veta, om svaret blivit det rätta.

Undertecknad har icke varit i tillfälle att pröva hela serien av Ehlin's räkneböcker, men så långt de blivit använda, har jag kommit att alltmer uppskatta dem. Lärjungarna, även de svagare, ha kunnat intresseras för räkning lättare än förr. De talrika och omväxlande exemplen ha drivit till tråget arbete, och detta är ju huvudvillkoret för räknefärdighet. Det synes mig därför otvivelaktigt, att Ehlin fört läroboksutgivningen i ämnet ett väsentligt stycke framåt, och att hans räkneböcker äro förtjänta av en allmän spridning.

E. Stålfelt.

Hemmets sånger av *Marx Gerhard*.

Som en motvikt mot revyernas smakfördärvande inflytande i hemmen ha de stockholmska musikförlagen Abr. Lundqvists k. hovmusikförlag och Elkan & Schildknecht, Emil Carelius, k. hovmu-